

[Økonomiministeren.]

en del af højbyggeriet. Jeg står her med nogle oplysninger, der viser, at hvis man ser på, jeg tror, det er 1 800 lejligheder, hvoraf en betydelig del er opført her i hovedstaden, viser det sig, at af disse lejligheder i hovedstaden er 52 pct. til en lejemellem 56 og 65 kr. pr. m² og 21 pct. til en leje af 65 kr. og derover pr. m². Jeg synes i og for sig nok, at sådanne oplysninger kan give anledning for os alle til adskillige overvejelser.

Jeg skal så i øvrigt slutte med at sige til det ærede medlem hr. Thestrup, at jeg på adskillige punkter ikke kan tiltræde det ærede medlems fortolkning af den nugældende byggestøttelov. Det forundrede mig for øvrigt ganske overordentligt, at det ærede medlem næsten var på grænsen til at ville drage i tvivl, om igangsættelsesstoppet var i tilstrækkelig overensstemmelse med lovens bestemmelser. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede medlem ikke ville have fremsat den bemærkning, hvis det var sådan, at han kunne regne med, at en retssag herom var kommet ind under det ærede medlems dommervirksomhed. I så fald ville jeg være ganske sikker på, at det ærede medlem ikke ville have været i tvivl om, at hvis han skulle afsige en dom, så manglede der ikke nogen hjemmel.

Men når det ærede medlem så stiller et spørgsmål til mig, hvori det ærede medlem drager problemet diskriminering ind, idet man altså eventuelt tænkte sig en fremtidig diskriminering i forholdet mellem privatbyggeri og det såkaldte sociale byggeri eller boligforeningsbyggeri, vil jeg sige, jeg ved ikke, hvor meget det ærede medlem lægger ind i ordet diskriminering; men jeg vil i hvert fald gerne minde om, og det er min opfattelse, at der ikke er den ganske bestemte og skarpe grænse i byggeloven mellem det, man kalder privatbyggeri, og det, man kalder socialt byggeri eller boligforeningsbyggeri, som det ærede medlem søgte at sætte. Lad mig blot eksempelvis henvise til, at jeg tror, der er en almen interesse, som alle her vil kunne dele,

i, at der i den nugældende lov findes plads for de mindstbemidlede.

Jeg kunne gå videre til byggeri for sneringsramte, byggeri i egnsudviklingsområder, hvor f. eks. nye virksomheder gør byggeri nødvendigt for et større antal arbejdere og funktionærer. Der må i det hele taget i den kommende tid tilstræbes en fornuftig balance i byggeriet, samtidig med at afviklingen af byggestopet foregår inden for byggelovens rammer. Så spurgte det ærede medlem, hvornår stoppet ville blive hævet. Det ærede medlem kunne jo nok af det, jeg sagde før, høre, at en sådan dato kan jeg ikke give af den simple grund, at stoppet vil blive afviklet gradvis, men at afviklingen vil blive påbegyndt meget snart. Det forekommer mig, at alle må være interesseret i, at denne afvikling sker i takt med afviklingen af det igangværende boligbyggeri, men i øvrigt så hurtigt som muligt.

Ordføreren for forespørgerne (Axel Kristensen): Til det ærede medlem hr. Carl P. Jensen og i og for sig også til andre — jeg kunne tage den højtærede økonomiminister og det ærede medlem hr. Niels Andersen med — vil jeg sige, at når man nu begynder at tale om, at jeg engang som forsyningsminister har lavet et byggestop, må deres stilling være meget svag. Hvis man skal forklare og forsvare noget nu 15 år efter verdenskrigens afslutning ved at tale om, hvad der måtte ske 2 år efter, på et tidspunkt, hvor der i landet hverken var sanitetsanlæg, rør, cement eller noget som helst, der var tilstrækkeligt til et virkelig stort byggeri, vil det altså sige, at de herrer ved deres administration har bragt os tilbage til 2 år efter verdenskrigens afslutning. Hvorfor nævner man ellers disse ting? Der er en helt afgjort forskel på de to situationer, og der er en helt afgjort forskel på den stilling, som de mennesker, det vedrørte, kom i. Der var dengang ikke en eneste, som kunne påbegynde et byggeri uden at